

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Ellenjegyezte:

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: T/1447/21

Érkezett: 2010 NOV 12.

T/1447/ .számú

EGYSÉGES JAVASLAT

***az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve
módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosításáról
benyújtott T/1447. számú törvényjavaslat***

zárószavazásához

Előterjesztő:

Dr. Lázár János (Fidesz)
Dr. Balsai István (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Budapest, 2010. november

2010. évi törvény

**az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló
2010. évi XC. törvény módosításáról**

1. §

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény a II. fejezet címét követően a következő 8-12. §-sal egészül ki:

„8. § (1) A 9. § rendelkezései szerint meghatározott magánszemély az e fejezetben előírt adóalap után különadót fizet. A különadó a központi költségvetést illeti meg.

(2) Az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben az Art. rendelkezései az irányadók.

9. § (1) Különadó fizetésére köteles az a költségvetési szervnél, állami, önkormányzati, közalapítványi forrásból alapított, fenntartott vagy működési támogatásban részesített más jogi személynél foglalkoztatott magánszemély, aki munkavégzésre irányuló jogviszonya alapján, továbbá aki a takarékos állami gazdálkodásról és a költségvetési felelősségről szóló 2008. évi LXXV. törvény vagy a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény szerinti munkavégzésre irányuló jogviszonyban a (2) bekezdésben foglalt különadó alapnak minősülő bevételt szerez, kivéve azt, akinek a jogviszonya megszűnését követő naptári naptól a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvényben meghatározott saját jogú nyugellátás kerül megállapításra.

(2) A különadó alapjának minősül az (1) bekezdésben említett jogviszony megszűnésével összefüggésben pénzben kifizetett, vagy bármely más formában juttatott (bármely esetben a továbbiakban: kifizetett) bevételből - ide nem értve a jogviszony megszűnésekor a magánszemélyt megillető jubileumi jutalmat, illetve a felmentési (felmondási) időnek a munkavégzési kötelezettséggel járó részére kifizetendő munkabér, illetmény összegét, továbbá a szerződéses katonák leszerelési segélyét, de ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 3. § (6) bekezdése alapján megállapodás szerint kikötött ellenérték címén kifizetett bevételt - a rendszeres járandóságok 60 napra számított összegét meghaladó rész, a (3)-(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősül a különadó alapjának:

a) az állami vezetők, polgármesterek, (fő)jegyzők, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok vezető tisztségviselői és felügyelőbizottságának tagjai esetében a (2) bekezdés szerinti bevétel kétfélmillió forintot meg nem haladó része,

b) más foglalkoztatott vonatkozásában a jogviszony megszűnésének évében esedékes szabadság megváltása címén kifizetett bevétel, valamint a (2) bekezdés szerinti bevétel hárommillió –ötszázezer forintot meg nem haladó része.

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a különadó alapjának minősül a (2) bekezdés szerinti bevételnek – ide nem értve a (3) bekezdés b) pontban meghatározott személyeknek a jogviszony megszűnésének évében esedékes szabadság megváltása címén kifizetett bevételt – a rendszeres járandóságok 60 napra számított összegét meg nem haladó részéből a kétfélmillió forint feletti összeg.

(5) A különadó alapját jogviszonyonként külön-külön kell megállapítani. A különadó alapja független attól, hogy a bevétel kifizetése egy vagy több adóévben történik. Ha a bevétel megszerzése több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a magánszemély először a különadó-alapot nem képező adóköteles jövedelmet szerzi meg. A nem pénzben kifizetett bevételt a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. § 9. pontjának megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

10. § A különadó mértéke a 9. § (2) és (4) bekezdése szerinti adóalapnak a 98 százalékáa.

11. § (1) A kifizető a magánszemélyt terhelő adót forrásadóként a kifizetéskor állapítja meg, vonja le, elkülönítve igazolja, az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti bevallásban vallja be, és ezen bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(2) Amennyiben a kifizető a magánszemélyt terhelő adót bármely okból nem vonta le, a le nem vont adót a magánszemély fizeti meg a kifizetést követő hónap 12. napjáig.

(3) A különadó alapjának 9. § szerint meghatározott összegét

a) az Szja tv. rendelkezéseinek alkalmazásában a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, azonban a kifizetés évére vonatkozó személyi jövedelemadó-bevallásban elkülönítve be kell vallani, és be kell számítani az Szja tv. 3. §-ának 75. pontja szerinti éves összes jövedelem megállapításánál;

b) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény alkalmazásában nem kell járulékalapnak tekinteni.

(4) A különadó alapja után a kifizető az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény rendelkezései szerint 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet.

(5) Amennyiben a különadó alapjául szolgáló bevételnek, vagy egy részének kifizetése e fejezet hatálybalépését megelőzően történt meg, az (1)-(2) bekezdések rendelkezéseitől eltérően

a) a kifizető

aa) a (3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével helyesbíti a magánszemélyt terhelő személyi jövedelemadó-előleget, járulékokat (magánnyugdíj-pénztári tagdíjat), valamint az általa fizetendő társadalombiztosítási járulékot azzal, hogy a magánszemélyt terhelő, a kifizetéskor megállapított (levont) személyi jövedelemadó-előleg, járulékok (magánnyugdíj-pénztári tagdíj) és a megfelelő helyesbített összegek különbözete a magánszemélytől levont különadó-előlegnek, a kifizető által bevallott társadalombiztosítási járulék egészségügyi hozzájárulásnak minősül;

ab) az e fejezet hatálybalépése napjának hónapjában keletkezett kötelezettségek bevallására nyitva álló határidőig az aa) alpontnak megfelelően - a különadó-alapot, a különadó-előlegnek, illetve egészségügyi hozzájárulásnak minősülő összeget e hónap kötelezettségeként feltüntetve - köteles bevallásának benyújtására, illetve a már benyújtott bevallásának módosítására;

ac) a magánszemélynek az ab) alpontban említett határidőig helyesbített adó- és járulék-igazolást ad ki, amelyben külön igazolja a különadó-alapot, a fizetendő különadót, a különadó-előlegnek minősülő levont összeget és a különadó még megfizetendő összegét;

b) a magánszemély a különadó még megfizetendő összegét 2011. március 1. napjáig fizeti meg.

(6) A magánszemély az adóbevallásában adóelőlegként veszi figyelembe a kifizető által levont különadót, valamint - a megfizetésre nyitva álló határidő napjának kötelezettségeként feltüntetve - az általa a (2) bekezdés és az (5) bekezdés b) pontja szerint megfizetett különadót.

(7) A kifizető által az (5) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerint benyújtott, illetve módosított bevallás beérkezését követően az Egészségbiztosítási Alapnak, a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, a Munkaerőpiaci Alapnak és a magánnyugdíj-pénztáraknak korábban átutalt járulékok illetve tagdíjak összegéből a különadó-előlegnek minősülő összegeket - az adóhatóság jelzése alapján - a Magyar Államkincstár levonja a következő nap(ko)n utalandó összegből.

12. § E fejezet alkalmazásában rendszeres járandóságnak minősül minden olyan bevétel-különösen bér, munkadíj, tiszteletdíj - amely a magánszemélyt a jogviszony megszűnéséig e jogviszonyra tekintettel jogszabály vagy szerződés alapján a legutolsó besorolás szerint meghatározott időközönként vagy a tartós megbízás teljes időtartamára illeti meg.”

2. §

Ez a törvény 2010. december 30. napján lép hatályba, rendelkezéseit a 2005. január 1. napját követően megszerzett jövedelmekre kell alkalmazni.